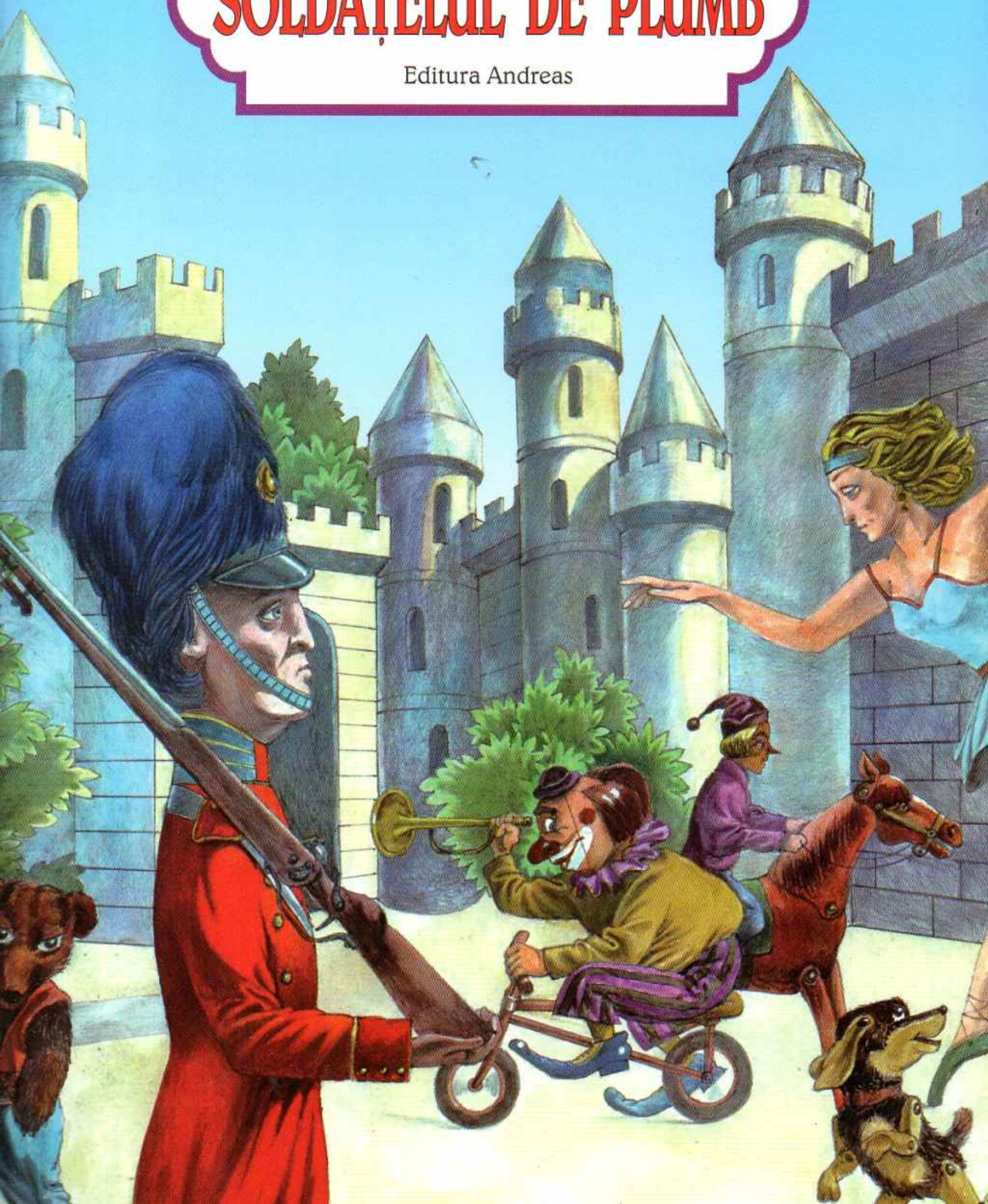

Hans Christian Andersen
SOLDĂTELUL DE PLUMB

Editura Andreas

A

u fost odată ca niciodată douăzeci și cinci de soldăței de plumb, frați cu toții, fiindcă erau urmașii unei vechi linguri de tinichea. Fiecare omuleț își ținea arma pe umăr, ochii ațintiți drept în față și purta cea mai vioaie uniformă de culoare roșie cu albastru pe care ți-o puteai imagina.

Primul lucru pe care l-au auzit în viața lor cea nouă, atunci când s-a desfăcut capacul cutiei, a fost un băiețel care bătea din palme și striga: „Soldații, soldații!”. Era ziua lui și doar ce-i fuseseră făcuți cadou; așa că n-a stat deloc pe gânduri și i-a așezat pe masă. Toți soldații erau identici, cu excepția unuia care era diferit de ceilalți prin faptul că avea doar un picior. Fusesse făcut la urmă și nu mai rămăsese destulă tablă și pentru el. Oricum, stătea la fel de bine într-un picior ca și ceilalți, care stăteau pe ambele picioare; de fapt, era primul care urma să devină faimos.

